De ce a murit, în închisoare, savantul austriac Wilhelm Reich?

articol de: **LIVIU PREDESCU**

Data: 19 martie 1957. Locul: judecătoria statului Maine, SUA. În aceasta zi, judecătorul John D. Clifford pune punct final unui proces derulat pe parcursul mai multor luni, avându-l ca inculpat pe omul de ştiinţă de origine austriacă dr. Wilhelm Reich.

Conform sentinţei, judecătorul Clifford găseşte întemeiate acuzaţiile aduse acestuia de către FDA – Institutul Federal pentru Verificarea Calităţii Alimentelor şi Medicamentelor –, întreaga activitate precum şi lucrările ştiinţifice ale profesorului Reich fiind deja clasificate sub delictul de „misbranding" (când cineva pune în circulaţie, sub un nume derutant, un produs, cu scopul înşelării cumpărătorului). În urma acestei hotărâri, dr. Reich va fi aruncat în închisoare pentru o perioadă uriaşă de timp, el decedând în mod suspect 8 luni mai târziu (la 3 noiembrie 1957), în celula sa din penitenciarul Lewisbury, statul Pennsylvania. Se cuvine, în acest moment, să facem două precizări (asupra cărora vom reveni pe parcurs): prima nota – acest proces are loc la 10 ani după „catastrofa de la Roswell", în plina perioada de îndârjita secretizare a oricăror fapte şi cercetări asupra fenomenului OZN, perioada în care s-a purtat o violenta „vânătoare de vrăjitoare" împotriva persoanelor implicate neoficial în elucidarea misterului OZN. A doua nota importanta este tocmai duritatea sentinţei (care, o dată pronunţată şi pusă în aplicare, a dus la trecerea aproape neobservata a morţii savantului şi la stoparea definitivă a cercetărilor sale), pentru un delict practic inexistent, activitatea lui Reich fiind exclusiv în domeniul cercetării teoretice şi de laborator, neexistând niciun produs comercializat de către savant, fundaţia pe care a condus-o, sau ca rezultat al teoriilor sale. Fapt scos în evidenta atât pe parcursul derulării procesului, cât şi în comentariile apărute în presa vremii, rămase – din păcate – fără niciun ecou. Pentru a putea înţelege implicaţiile acestui proces şi motivaţia noastră de a-l strecura în „lista neagra", va trebui să vedem cine a fost dr. Wilhelm Reich. Are un nume cu rezonanta şi o reputaţie pe măsură: de origine austriacă, Wilhelm Reich a studiat medicina, dar a fost fascinat, la un moment dat, de revelaţiile psihanalizei din opera

lui Sigmund Freud – şi a început să se ocupe, între altele, de sexologie. A creat o societate de cercetări (sexuale) şi câteva dispensare la Viena, iar apoi la Berlin. Nazismul îl constrânge să emigreze mai întâi în Europa, pe urma în Statele Unite ale Americii. A fost aici profesor de psihologie între anii 1939 şi 1941, la New School of Research din New York. După 1940, înfiinţează la Rangerly (statul Maine) Institutul Orgone, în cadrul căruia depune o susţinută munca de cercetare în domeniul psihoenergetic, rezultatele muncii sale aducându-l, indirect, în sfera cercetării fenomenului OZN. În anul 1949, discipolii şi prietenii săi înfiinţează „Fundaţia Wilhelm Reich", cu sediul tot în statul american Maine, având ca scop continuarea cercetărilor legate de descoperirile savantului. Opt ani mai târziu, aceste descoperiri îl vor arunca în închisoare, unde va muri la data de 3 noiembrie 1957, singur în celula sa, în urma unui „stop cardiac" – aşa cum este înscris în registrele penitenciarului. Întreaga sa munca a fost stopata, lucrările sale aflându-se într-un dosar ultrasecret al arhivei federale americane. De fapt, ce a descoperit dr. Reich? Încă din perioada de când tina prelegerile la New School of Research, savantul începe să amintească despre o nouă formă de energie descoperita de el: în esenţă, o forma specifică a bioenergiei, pe care a denumit-o „energie orgonica". Ca psiholog, una dintre temele principale de cercetare ale sale a fost cea legată de energiile produse de corpul viu, bioenergia, reuşind să stabilească existenta unei forme energetice aparte, produsă de spiritul uman. Noi nu cunoaştem acum detaliile teoriilor sale (aşa cum deja am menţionat, toate lucrările sale sunt confiscate şi puse la păstrare într-un loc bine ascuns şi păzit), iar puţinii iniţiaţi în profunzimea cercetărilor sale, printre care iată că se numără şi nonconformistul Albert Einstein (care, la 4 februarie 1941, recunoaşte şi atesta cercetările lui Reich), au preferat să păstreze tăcerea, speriaţi, probabil, şi de amploarea repercusiunilor ce au urmat. Ştim dar ca, după mai mulţi ani de intense cercetări, Wilhelm Reich a reuşit să localizeze natura acestei forme de energie. Şi chiar să realizeze, în 1940, prototipul unui aparat care să o concentreze, denumit „Acumulatorul de Energie Orgonica". Exista surse care susţin ca o parte din cercetările lui Reich, legate de fenomenul „energiei orgonice", au fost folosite de Einstein (în 1943) în cadrul celebrului – şi la fel de secretizat – „Experiment Philadelphia", unde aşteptările au fost depăşite de consecinţe. Momentul în care apar necazurile pentru

dr. Reich se situează la începutul anului 1949, atunci când acesta anunţa ca cercetările sale l-au dus la concluzia că „energia orgonica" sta la baza (atenţie!) forţei de propulsie a navelor cosmice extraplanetare – adică a presupuselor farfurii zburătoare. Or, ne aflam la 2 ani după incidentul de la Roswell: se crede ca în acel moment autorităţile americane deţineau fragmente ale unei farfurii zburătoare şi trupurile neînsufleţite ale echipajului, depunând eforturi serioase în dezlegarea principiului de funcţionare a navei respective. În rest, să nu uităm nici substraturile „Experimentului Philadelphia". La 12 mai 1954, Wilhelm Reich aduce la cunoştinţa cercurilor ştiinţifice ca a stabilit o legătură cu un OZN, deasupra laboratorului sau din Rangerly. Atunci, în prezenta mai multor personalităţi şi martori oculari (clasificaţi „credibili"), a reuşit să influenţeze, prin intermediul aparatului creat de el (acumulatorul de Energie Orgonica), manifestările OZN-ului. La fiecare conectare a acumulatorului, obiectul devenea mai palid, în cele din urmă luminozitatea lui dispărând cu totul. Dr. Reich a concluzionat şi a atras atenţia asupra faptului că aceste obiecte zburătoare sunt de fapt nave cosmice. Fiecare „pas" al lor trebuie supravegheat… Trei ani mai târziu, savantul va muri în închisoare! În 1954 trecuseră deja 7 ani de când se efectuau cercetări asupra OZN-ului de la Roswell, timp suficient pentru a ajunge la o serie de concluzii. Precipitarea umbrelor şi modul în care dr. Reich şi întreaga sa munca au fost reduse la tăcere să confirme oare faptul ca savantul se afla aproape de un „adevăr" care trebuia ascuns cu străşnicie? Perfect posibil. Sau poate extratereştrii se simţeau direct ameninţaţi? O privire obiectiva asupra „procesului W. Reich" scoate în evidenţă ca totul a fost o mascaradă bine organizata. Scopul acesteia poate fi întrezărit cu destula claritate: împiedicarea cercetărilor într-un domeniu considerat „mult prea alunecos şi periculos". Sentinţa judecătorului statului Maine a întruchipat un camuflaj perfect. Autorităţile au suspendat cercetările savantului, iar umbrele au putut astfel păstra secretul adevăratului motiv al reducerii la tăcere a profesului Reich. Principalul martor al acuzării a fost domnul Peter Mills, consilierul juridic al lui dr. Reich la fundaţia sa, fiind totodată (între anii 1948 şi 1952) reprezentantul oficial al „Fundaţiei W. Reich", el fiind persoana care a omologat dosarele de invenţie ale savantului, având totodată acces la dosarele confidenţiale ale fundaţiei. În 1952, Mills demisionează şi se angajează la FDA, organism care va deveni

acuzatorul doctorului Reich. De altminteri, FDA nu a reuşit niciodată să demonstreze concret acuzaţiile sale de „misbranding" aduse omului de ştiinţă Wilhelm Reich, reuşind – în schimb – să creeze confuzie şi haos pe tot parcursul procesului, o situaţie tensionata. Cu atât mai mult decizia judecătorului Clifford apare sub un mare semn de întrebare. „Problemele ştiinţifice nu vor putea fi rezolvate niciodată prin tribunale. Lumina în aceste probleme pot aduce numai observaţii îndelungate şi de buna-credinţă, schimburi de păreri colegiale", scria dr. Reich în răspunsul său, prin care respingea hotărârea judecătorească, simţind ca ceva nu se potrivea în povestea acestora. Iar în publicaţia sa „Core", într-un material sub titlul „Extinderea navelor spaţiale şi a desertului", acelaşi dr. Reich rezuma: „Sunt convins ca OZN-urile folosesc ca forţa motrica energia orgonica şi cunosc exact modul de utilizare şi proprietăţile acestei energii". Gravitatea „Afacerii OZN" impune formarea unei echipe complexe, care să reunească cei mai buni specialişti din cele mai diverse domenii, de la tehnologie până la ornitologie, colaborează cu specialişti din cadrul unor alte discipline: astronomie, genetica, fizica moderna, medicina, psihologie, psihiatrie, neurofiziologie, zoologie, etologie, obstetrica şi ginecologie, experţi în securitate, tehnica militară şi comunicaţii, istoria artei, teologie, filosofie şi studiul comparativ al religiilor şi mitologiilor etc. Studiul detaliat necesita o muncă sistematica şi pe termen lung, problema trebuie să fie privita din perspective multiple şi variate. Aşadar, o penetrare în mister pe mai multe sectoare. Aşa, de pildă, undele cerebrale (umane) sunt definite tot mai clar ca o forţă materiala care poate fi transformată în energie motrica, astfel ca teoriile lui Reich despre „energia orgonica" şi OZN-uri par a căpăta un suport tot mai consistent.